

forslag, som efter de indvundne Erfaringer maa synes egnede til at forbedre det Grundlag, hvorpaa vi i Øjeblikket befinder os. Desuden maa der jo tages Hensyn til den Omstændighed, som den højtærede Minister omtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at man til Efteraaret vil staa overfor den Situation, at adskillige arbejdsløse da har været ledige 1 Aar, og at det derfor er nødvendigt at træffe andre Bestemmelser. Til disse Bemærkninger kan jeg for nærværende indskrænke mig, idet jeg med dem skal anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme.

Ivar Berendsen: Indenfor det Folketingsudvalg, som i Januar Maaned i Aar behandlede den Lov, hvis Forlængelse i uforandret Skikkelse her foreslaas, var der fuldstændig Enighed om, at det var ønskeligt at skaffe først Udvalget og siden Tinget Tid og Ro til Overvejelser, naar man kom til Revisionen af denne ganske midlertidige Lov, hvis Varighed tilmed af Landstinget blev forkortet med 2 Maaneder, saa at Lovens Gyldighed ikke skulde ophøre den 31. August, men den 30. Juni, hvilket Folketinget accepterede. Man var fra alle Sider i Udvalget paa det rene med, at der var Afvejelser af mange forskelligartede, men sammenhørende Forhold at foretage og muligvis ogsaa Forandringer, hvorved Forsikringstanken i Arbejdsløshedskasserne kunde skarpere fastholdes end i denne midlertidige Lov. Men ganske særlig var der fra alle Sider Ønske om at naa til Enighed. Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) har ganske Ret i, at det har været et Særkende for Folketinget — maaske for at sikre sig Befolkningens Tilslutning, som jo til Tider i visse Dele af Landet har været noget vanskelig at skaffe for Arbejdsløshedskasserne —, at det har været Ønske om at skabe i saa høj Grad Enighed om denne vigtige sociale Lovgivning som muligt, fordi man nemlig indsaa, at denne Sags sociale Værdi i høj Grad betinges af Befolkningens Tilslutning. Jeg tør ogsaa sige, at det radikale Parti hver Gang har strakt sig meget langt for at opnaa denne Enighed, og under den Revision, som vil komme — efter hvad der nu er blevet udtalt fra alle Sider, kommer den ikke før til Efteraaret —, vil det ærede Medlem fra Skern ogsaa kunne være sikker paa fra vor Side at møde Ønsket om Enighed og Evnen til at strække sig saa langt som muligt for ligesom hidtil at opnaa denne Enighed. Men jeg maa dog indrømme, at jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at en Sommersamling

er ikke meget egnet til en grundig Overvejelse vedrørende organisatoriske Ændringer i en betydningsfuld Lov. Jeg tror ikke paa, at det i denne Sommersamling vil gaa anderledes end i alle andre Sommersamlinger, vi har haft: Naar Rigsdagen ikke har Møde, er Udvalgene ikke til at drive til systematisk Arbejde. Allerede denne rent praktiske Grund, som under Behandlingen af Lovforslaget om Statslaan har vist sig ogsaa at være gældende i denne Samling, medfører efter min Mening, at man, saaledes som det tidligere i Dag er foreslaaet, maa følge den højtærede Indenrigsminister i at udsætte Revisionen til Efteraaret.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) fremlagde et Slags Program for, hvad det Udvalg, som det ærede Medlem vil foreslaa nedsat, naar denne første Behandling er sluttet, skulde foretage sig. Hvis der bliver foreslaaet nedsat et særligt Udvalg, saa at denne Sag ikke henvises til det Udvalg, der skal behandle de arbejdsløse Fiskeres Understøttelse, vil jeg gerne anbefale et saadant Forslag. Det var en Mangel i Fjor — det føltes fra alle Sider —, at der var et fælles Udvalg; der skete ogsaa Forandringer i Udvalgets Sammensætning mellem Behandlingen af de to Love, som tydeligt viste, at de ikke havde en saadan Sammenhæng, at de burde behandles af det samme Udvalg.

Med Hensyn til Realitetssiden af det ærede Medlem fra Skerns Program maa jeg maaske sige, at saa langt som de Citater, jeg med den højtærede Formands Tilladelse om et Øjeblik vil foretage, rækker, vil der være fuld Enighed mellem det ærede Medlem fra Skern og den Gruppe, for hvilken jeg har den Ære at føre Ordet. Da vi i Januar Maaned behandlede den midlertidige Lov vedrørende Tilskud til Arbejdsløshedskasser, udtalte jeg efter Bemyndigelse fra Partiet og efter nøje Overvejelse af vort Program under første Behandling, at „det er en Ting, man fuldstændig frimodigt bør vedgaa, at de sociale Værdier, der ligger i Arbejdsløshedskasserne, ikke maa misbruges af den arbejdsu villige Enkeltmand, og der er vel ikke Tvivl om, at saadanne Misbrug finder Sted, men heller ikke Tvivl om, at ingen har Interesse i at hemme disse Misbrug mere end Arbejdsløshedskasserne selv, og ifald der skulde være Arbejdsløshedskassebestyrelser, der ikke har Øjet aabent derfor, maa de holdes til at have deres Kritik vaagen paa disse Punkter“; fremdeles, at „der er ingen, der har større Pligt, ej heller større Ret til aabenhjertigt at pege paa